

naturligvis Folketallet en fornuftigere Norm for, hvor meget der skal gives i Kommunehjælp end, som det hidtil har været Tilfældet i Reglen, at Hartkornet var; men man maa dog lægge Mærke til, at Arbejdet ikke er stadig stigende med Folketallet, saa at der jo nok kunde være nogen Anledning til at sætte en Grænse, om det end ogsaa efter min Mening havde været rigtigere, om man var blevet staaende ved, hvad her var vedtaget, fordi man nok kunde antage, at Sogneraadet selv vilde sørge for at sætte den fornødne Begrænsning. Jeg tror ikke, der er nogen videre Fare her; hvor der virkelig er særlig Anledning til at gaa ud over Grænsen, vil vistnok ogsaa Tilladelsen blive givet fra Amtsraadets Side.

J. C. Christensen: Da Lovforslaget blev forelagt her af Forslagsstilleren, indholdt det en Bestemmelse om, at Sogneraadet skulde have Ret til at bevilge Formanden 25 Dre. pr. Indbygger i Kommunen. Jeg staar endnu paa det Standpunkt, at jeg tror ikke, det er for højt ansat. Meningen er jo dog, at Loven skal gælde for hele Landet, og naar man skal give en Lov om saadanne Forhold, er det temmelig nødvendigt at ordne det saaledes, at hele Landet kommer ind derunder. Smidlertid viste det sig i det Udvalg, som Lovforslaget var henvist til, at det ikke var muligt at opnaa Overenskomst om at gaa til 25 Dre, og Forslagsstillerne gif da med til de 15 Dre, som ogsaa nogenlunde omtrent ville slaa til hele Landet over. Kun ganske enkelte Kommuner ville ikke kunne hjælpe sig med de 15 Dre. Forslagsstillerne gif da med til en Overenskomst i Haab om, at naar Folketinget var enigt i en Opfattelse, vilde det høje Ting deroppe tage Hensyn til en i og for sig saa fornuftig Bestemmelse og tage Lovforslaget, som det forelaa. De 15 Dre ville vel nok kunne slaa til for næsten alle Landets Kommuner, kun enkelte Kommuner som f. Eks. Taarnby ville være nødt til at gaa til Amtsraad, hvis det ikke er muligt for dem at indskrænke sig, hvad jo ogsaa kan være tænkeligt. Den Bestemmelse, som nu er indsat i Landstinget om de 250 Kr., lader sig i Virkeligheden ikke begrunde med, hvad man kalder fornuftige Grunde. Det gør for det første, at Lovforslaget ikke kommer til at gælde for hele Landet, saaledes er Københavns Amt udelukket, og en Del Kommuner paa Øerne ere ligeledes udelukkede fra at have Nytte af Lovforslaget. Det er i Grunden ganske mærkeligt, som den ærede Ordsfører meget rigtig sagde, at man viser Tillid til de smaa

og Mistillid til de store Kommuner. Det er i høj Grad mærkeligt. Men jeg vil selvfølgelig stemme for Lovforslaget alligevel, idet jeg gaar ud fra, at naar Lovforslaget kommer til at virke i Praksis, ville Amtsraadene ikke sige Nej til de Kommuner, som bede om større Vederlag end 250 Kr., og jeg vil antage, at der efterhaanden vil danne sig den Praksis, at Kommunerne ville kunne faa den Sum, som de andrage om. Det vil være alt for urimeligt at nægte Kommunerne Lov, til at betale saadanne Summer ud af deres egenomme. Jeg gaar ud fra, at der efterhaanden vil uddanne sig en saadan Praksis, og den Skade, som da sker, er, at man volder nogle Kommuner et unyttigt Skriveri og bevirker, at ligeledes Amtsraadene i flere Tilfælde ville faa unyttigt Skriveri, men det vil man vel vide at finde sig i. Jeg siger ligesom den ærede Ordsfører, at Lovforslaget, selv med denne urimelige Grænse af 250 Kr., er et Fremstridt, thi Princippet, der ligger deri, peger i den rigtige Retning, og derfor vil jeg stemme for Lovforslaget og tilraade alle Medlemmer at gøre ligesaa.

P. Pedersen: Jeg vil blot bemærke, at jeg ogsaa hører til dem, der ikke anse den Bestemmelse, der er indsat fra Landstingets Side, for heldig med Hensyn til dette Lovforslag, men jeg kan paa den anden Side ikke indse, at Landstinget har indført noget nyt Princip. Men den Begrænsning, som er indsat fra Landstingets Side, anser jeg praktisk taget for at være unødvendig. Men naar det høje Ting har ment, at det vilde være en Forandring i det, der er kommet fra Landstinget, kan man ikke nægte, at Landstinget selvfølgelig er berettiget til at hænge en saadan lille Ting her ved Forslaget. Man kunde ogsaa have bemyndiget, at Landstinget havde modsat sig det Princip, der ligger i Loven, men det har jo Landstinget ikke gjort, og derfor forekommer det mig, at uagtet det er en besynderlig Tilføjning, der er fremkommen, som selvfølgelig vil bevirke, at mange af de større Kommuner ville komme til at henvende sig til Amtsraadene, og at Sogneraadene som ganske rigtig bemærket derved ville faa nogen unødvendig Ulejlighed med disse Summer, saa forekommer det mig, at efter som Sagen foreligger, er der ingen Grund til ikke at stemme derfor. Men jeg vil dog sige, at naar man trækker Grænsen her ved Kommuner, hvis Indvaanerantal eller Individuers Antal er mellem 16 og 1700, — henimod 1700 bliver der Grænsen — saa vil det have til Følge, at mellem $\frac{1}{8}$ og $\frac{1}{4}$ komme til at henvende sig til Amtsraadene,